

[Ninn-Hansen.]

der vedrører to forskellige ministre, må funktionærerne se spørgsmålet under ét, og det er af hensyn til dem, jeg gerne ved denne lejlighed har villet sige, at vi altså også ønsker at presse på for at få den anden løsning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

K. Axel Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, der behandler forslag til lov om forsikringsvirksomhed.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i konfiskationsloven.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1459, fremsættelsen i tidenden sp. 1435).

Lovforslaget sættes til forhandling.

K. Axel Nielsen: Det lovforslag, vi her behandler, hedder nok forslag til lov om ændringer i konfiskationsloven, men det vil, når det er gennemført, medføre ophævelse af loven. Forslaget går nemlig ud på, at alt, hvad der ikke er konfiskeret inden den 31. marts i år, fritages fra konfiskation, dog med den naturlige undtagelse, at hvad der er unddraget konfiskation forsætteligt eller groft uagtsomt, også senere kan konfiskeres.

Ved forslaget ophæves dispensationsnævnet fra den 30. juni d. å. at regne, og stillingen som kommissarius nedlægges fra den 30. september d. å. Med øjeblikkelig virkning ophæves det i konfiskationslovens § 7 omhandlede nævn på 5 medlemmer og det i lovens § 20 omhandlede udvalg på 6 medlemmer. De forhåbentlig få fremtidige konfiskationer ordner handelsministeren, der overtager kommissarius' funktioner, og dispensationsandragender, der efter 30. april i år kun undtagelsesvis kan tages under

behandling, afgøres derefter af de 3 ministre, handelsministeren, udenrigsministeren og finansministeren. Efter al sandsynlighed er det således sidste gang, lovgivningsmagten har lejlighed til at beskæftige sig med denne, jeg tør vist sige ret enestående lov.

På denne baggrund finder jeg det ikke alene rimeligt, men nødvendigt, at folketinget gennem det udvalg, som jeg vil foreslå lovforslaget henvist til, får nærmere oplysning om måden, hvorpå loven er administreret, og da den højtærede handelsminister i sin fremsættelsestale har erklæret sig rede til at give udvalget de oplysninger om konfiskationslovens administration, som måtte ønskes — et tilsagn, som jeg takker for — vil jeg tage ministeren på ordet, så meget mere som der ikke tilgængeligt for offentligheden findes nogen beretning om kommissariatets eller dispensationsnævnets virksomhed. Konfiskationsloven er administreret helt for lukkede døre, og der kan derfor nok være anledning til for folketinget — ja, jeg synes godt, man kan sige, at folketinget har pligt til det — at undersøge, om især dispensationsnævnet har virket i overensstemmelse med de ved lovens tilblivelse klart udtrykte forudsætninger.

Konfiskationslovens hovedformål var jo, som det siges i bemærkningerne til lovforslaget, at fjerne mulighederne for en fremtidig tysk økonomisk ekspansion, der igen ville kunne give basis for en tysk aggression. Under konfiskationslovens behandling i rigsdagen undergik den 3 væsentlige ændringer, alle i retning af at indskrænke omfanget af den konfiskation at tysk ejendom, som vi over for vore vestlige allierede havde forpligtet os til at gennemføre under, som det hedder i Pariskonventionen af 21. december 1945, „de former, som enhver af signatarmagterne måtte vælge“.

De 3 væsentlige ændringer var følgende: for det første indføjedes ordet „fjendtlig“ om tysk ejendom som udtryk for, at værdier tilhørende absolut loyale tyske statsborgere ikke burde konfiskeres. For det andet gav man lovens § 2 en tilføjelse, hvorefter ejendom tilhørende de emigranter, der var flygtet for nazisterne, undtoges fra konfiskation. For det tredje udvidede man dispensationsadgangen i lovens § 5, således at handelsministeren efter indstilling fra dispensationsnævnet kunne fritage for kon-